

miske våben udgør et særligt tilfælde, eftersom de allieredes overordnede krigsforebyggende strategi som tidligere nævnt beror på en passende blanding af kernevåben og konventionelle våben. Indtil et globalt forbud mod kemiske våben er realiseret, erkender Alliancen behovet for at gennemføre passive forsvarstiltag. En mulighed for gengældelse af begrænset omfang fastholdes i lyset af Sovjetunionens overvældende kapacitet inden for kemiske våben.

32. De allierede har forpligtet sig til kun at opretholde et minimumsstyrkemål med henblik på deres afskrækkelsesstrategi under hensyntagen til truslen. Der er imidlertid en undergrænse for styrkemål, såvel nukleare som konventionelle, under hvilken afskrækkelsens troværdighed ikke kan opretholdes. I særdeleshed har de allierede altid erkendt, at fjernelse af alle kernevåben fra Europa på kritisk vis ville underminere afskrækkelsesstrategien og forringe Alliancens sikkerhed.

33. Alliancens forsvarspolitik, rustningskontrolpolitik og nedrustningspolitik er komplementære og har det samme mål: at opretholde sikkerheden på det lavest mulige styrkemål. Der er ingen modsigelse mellem forsvarspolitik og våbenkontrolpolitik. Det er på basis af denne grundlæggende enhed af principper og mål, at det omfattende koncept for våbenkontrol og nedrustning skal udvikles yderligere og de rigtige konklusioner drages inden for hvert af våbenkontrolområderne.

IV. Våbenkontrol og nedrustning: Principper og mål

34. Vor vision for Europa indebærer et udelt kontinent, hvor militære styrker alene eksisterer for at sikre selvforsvaret, således som det altid har været tilfældet for de allieredes vedkommende, ikke med henblik på at indlede aggression eller på politisk eller militær intimidering. Våbenkontrol kan bidrage til at omsætte denne vision til praksis som en integreret del af Alliancens sikkerhedspolitik og af vor overordnede strategi i Øst-Vest-forholdet.

35. Alliancens våbenkontrolpolitik har til formål at forøge sikkerheden og stabiliteten. Med dette for øje tilstræber de allieredes våbenkontrollinitiativer en balance på et lavere

styrkemåls- og rustningsniveau som en følge af forhandlede aftaler og, hvor dette måtte være passende, ensidige handlinger, i erkendelse af, at våbenkontrolaftaler kun er mulige, hvor de forhandlede parter har sammenfaldende interesser med hensyn til opnåelse af et gensidigt tilfredsstillende resultat. De allieredes våbenkontrolpolitik tilstræber at afhjælpe de destabiliserende asymmetrier i styrker eller udrustning. Den tilstræber tillige forholdsregler, der har til formål at opbygge den gensidige tillid og reducere risikoen for konflikt gennem fremme af større gennemsigtighed og forudsigelighed i militære forhold.

36. Ved at forøge sikkerhed og stabilitet kan våbenkontrol også bidrage til væsentlige yderligere fordele for Alliancen. På baggrund af de dynamiske aspekter i våbenkontrolprocessen kan de principper og resultater, der ligger i én aftale, lette andre våbenkontrollskridt. På denne måde kan våbenkontrol også muliggøre yderligere reduktioner i niveauet af Alliancens styrker og rustninger i overensstemmelse med Alliancens krigsforebyggende strategi. Yderligere kan våbenkontrol, som bemærket i kapitel II, yde et væsentligt bidrag til udviklingen af et mere konstruktivt Øst-Vest-forhold og en ramme for videre samarbejde inden for et mere stabilt og forudsigeligt internationalt miljø. Fremskridt på våbenkontrolområdet kan ligeledes forøge offentlighedens tillid og støtte til vor overordnede sikkerhedspolitik.

Retningslinier for våbenkontrol

37. Alliancens medlemmer vil lade sig lede af følgende principper:

– Sikkerhed: Våbenkontrol skal forøge de allieredes sikkerhed. Såvel i løbet af gennemførelsesperioden som efter gennemførelsen må de allieredes afskrækkelsesstrategi og deres evne til at forsvare sig selv forblive troværdig og effektiv.

Våbenkontrolforholdsreglerne bør opretholde Alliancens strategiske enhed og politiske sammenhold, og de bør fastholde princippet om alliancesikkerhedens udelelighed ved at undlade at skabe områder med forskellige grader af sikkerhed. Våbenkontrolltiltag bør respektere alle staters legitime sikkerhedsinteresser og ikke lette overførslen af eller intensive-